

Î N C H E I E R E

05 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea, Dumitru Mardari

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Justiției, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Petru Budurin împotriva Ministerului Justiției și Ministerului Finanțelor, intervenient accesoriu Primăria municipiului Chișinău cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului material și moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2015,

c o n s t a t ă :

La data de 28 mai 2015, Petru Budurin a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției și Ministerului Finanțelor, intervenient accesoriu Primăria mun. Chișinău cu privire la constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a menționat că, la data de 23 aprilie 2014, prin dispoziția Primarului general al mun. Chișinău nr. 209-dc, a fost destituit din funcția de viceprețor al sectorului Centru, iar la data de 24 aprilie 2014, a contestat această dispoziție în instanța de judecată.

Susține că, prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 09 iulie 2014 a fost anulată dispoziția enunțată și a fost restabilit în funcția de viceprețor al sectorului Centru, cu obligarea Primăriei mun. Chișinău de a-i achita salariul pentru perioada absenței forțate de la muncă, începând cu data de 23 aprilie 2014 pînă la data de 09 iulie 2014 inclusiv.

Afirmă că, prin hotărârea judecătorească enunțată s-a dispus executarea imediată a acesteia, însă Primarul general al mun. Chișinău a refuzat să-l restabilească în funcție, motivînd prin faptul că, hotărârea primei instanțe a fost contestată la Curtea de Apel Chișinău.

Relevă că, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 octombrie 2014 a fost respins apelul declarat de Primăria mun. Chișinău și a fost menținută hotărârea primei instanțe, iar prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 26 februarie 2015 a fost considerat inadmisibil recursul declarat de Primăria mun. Chișinău.

Consideră că, Primarul general al mun. Chișinău urma imediat să emită dispoziția de restabilire în funcție, însă acesta a emis dispoziția nr. 617-de, prin care a dispus restabilirea sa în funcția de vicepreședinte al sectorului Centru și achitarea salariului mediu pentru perioada 23 aprilie-09 iulie 2014 la data de 21 octombrie 2014.

Menționează că, la data de 26 noiembrie 2014, viceprimarul mun. Chișinău a emis dispoziția nr. 717-dc, prin care el a fost destituit din funcția de vicepreședinte al sectorului Centru, începând cu data de 21 octombrie 2014, pentru absența nemotivată de la lucru timp de 4 ore consecutive pe parcursul unei zile lucrătoare.

Susține că, prin hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 27 martie 2015 a fost anulată dispoziția enunțată, deoarece la data de 21 octombrie 2014, el nu s-a aflat în raporturi de muncă cu angajatorul nici de fapt și nici de drept, nefiind restabilit în funcție, fapt confirmat și prin răspunsul Inspectoratului de Stat al Muncii nr. B-1902/14 din 10 decembrie 2014 și răspunsul Ministerului Justiției nr. 04/553 din 23 aprilie 2015.

Afirmă că, pînă în prezent, hotărârea judecătorească din 09 iulie 2014 nu a fost executată.

Consideră că, a fost încălcat art. 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Solicită constatarea încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, repararea prejudiciului material, care urmează a fi calculat conform actului privind salariul mediu lunar, care va fi prezentat de Primăria mun. Chișinău și încasarea din contul Ministerului Justiției a sumei de 200000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 27 iulie 2015 s-a admis parțial acțiunea, s-a constatat încălcarea art. 6 §1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și art. 1 din Primul Protocol adițional al Convenției exprimat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și s-au încasat de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Petru Budurin suma restantă a salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, calculată conform salariului mediu lunar deținut de Petru Budurin, cu titlu de prejudiciu material, suma de 10000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și cheltuielile de judecată în sumă de 2000 de lei. În rest s-a respins acțiunea ca neîntemeiată.

Prima instanță a constatat că, în speță, a avut loc o încălcare a termenului rezonabil de executare a hotărârii Judecătorei Centru mun. Chișinău din 09 iulie 2014, invocînd la caz prevederile art. 1 alin. (2), 2 alin.(1)-(3) și (6), 4 alin. (1) și 5 alin. (1) din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și ale art. 6 §1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2015 s-a respins apelul declarat de Ministerul Justiției și s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La data de 23 februarie 2016, Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată, deoarece instanța de apel, la examinarea pricinii, a interpretat eronat prevederile Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și nu a ținut cont de faptul că, hotărârea judecătorească din 09 iulie 2014 a fost executată de Primăria mun. Chișinău, fapt confirmat prin dispoziția Primarului general al mun. Chișinău nr. 617-dc din 21 octombrie 2014 și scrisoarea Preturii Centru mun. Chișinău nr. 270/03-12 din 04 iunie 2015.

Menționează că, instanța de apel nu a stabilit corect cuantumul prejudiciului moral.

Prin referința depusă la data de 20 aprilie 2016 Petru Budurin a solicitat de a considera recursul ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi

putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art.434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Ministerul Justiției a fost depus în termen, or, din materialele pricinii rezultă cu certitudine că, recurentul a luat cunoștință de decizia instanței de apel la data de 24 decembrie 2015 (f. d. 193), iar cererea de recurs a fost depusă de acesta la data de 23 februarie 2016 (f. d. 186).

De asemenea, completul consideră că, recursul declarat de Ministerul Justiției nu se încadrează în temeiurile prevăzute la normele de drept citate.

Argumentele invocate în recurs precum că, instanța de apel a interpretat eronat prevederile Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și nu a ținut cont de faptul că, hotărârea judecătorească din 09 iulie 2014 a fost executată de Primăria mun. Chișinău, fapt confirmat prin dispoziția Primarului general al mun. Chișinău nr. 617-dc din 21 octombrie 2014 și scrisoarea Preturii Centru mun. Chișinău nr. 270/03-12 din 04 iunie 2015 nu pot fi reținute, deoarece în speță, instanța de apel a stabilit just circumstanțele pricinii, precum și a aplicat elocvent normele de drept, care guvernează raportul juridic litigios.

Nu poate fi reținut nici argumentul invocat în recurs precum că, instanța de apel nu a stabilit corect cuantumul prejudiciului moral, deoarece instanța de apel, la stabilirea cuantumului prejudiciului moral, s-a călăuzit de Legea privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești și de practica uniformă a Curții Europene a Drepturilor Omului la acest capitol.

Astfel, instanța de recurs notează că, Ministerul Justiției nu a invocat nici un argument în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu

a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de declarare a recursului.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ministerul Justiției ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Ministerul Justiției se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari